

Căderile nu trebuie să ne înjosească

Isus înțelege fragilitatea noastră

16 Octombrie

În această „luptă” de iubire, căderile nu trebuie să ne înjosească, chiar dacă ar fi fost grave, numai să ne întoarcem la Dumnezeu în sacramentul Penințenței cu durere sinceră și cu propunere dreaptă. Creștinul nu este un colecționar fanatic de certificate de slujire fără pată. Isus Mântuitorul nostru, care este mișcat atât de mult în fața nevinovăției și a fidelității lui Ioan, se

înduioșează la fel, după căderea lui Petru, pentru căința sa. Isus, care înțelege fragilitatea noastră, ne atrage la sine călăuzindu-ne ca pe un plan înclinat unde se urcă puțin câte puțin, zi după zi, pentru că dorește ca efortul nostru să fie perseverent. Ne caută cum i-a căutat pe discipolii de la Emaus, venindu-le în întâmpinare; cum l-a căutat pe Toma pentru a-i arăta și să-l facă să atingă cu propriile mâini rănilor deschise de pe trupul său. Tocmai pentru că cunoaște fragilitatea noastră Isus așteaptă mereu să ne întoarcem la El. (Sf. Josemaría în cartea *Este Isus care trece*, 75).
